

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خوشبختی دروغین

مؤلف: ازهری احمد محمود

مترجم: پدرام اندایش

نام کتاب: خوشبختی دروغین

مؤلف: ازهری احمد محمود

مترجم: پدرام اندایش

ناشر: بوکان - انتشارات

نوبت چاپ: اول - پاییز ۱۳۹۶

چاپ: بوکان - رامان

تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه

قیمت: ریال

کلیه حقوق چاپ و نشر برای مؤلف محفوظ است.

فهرست

صفحه	عنوان
۲	نَفَس زنانه!.....
۱۲	ثروت دروغین!.....
۱۵	به کسی که خوشبختی را در انجام دادن امور حرام میدانند!...
۲۰	دنیا محل خوشبختی دروغین است!.....

بسم الله الرحمن الرحيم

شکر و ستایش برای الله تعالی است که یاور مؤمنان... و
یاری دهنده‌ی راستگویان است... و صلوات و سلام بر
برگزیده‌ی پیامبران... و بر آل و اصحابش که امامان دین
می‌باشند... اما بعد:

برادر مسلمانم: مردم دائماً درباره‌ی به تحقق یافتن
آرزوهایشان تفکر می‌نمایند... کسی از آنها را در حالی
می‌یابی که افسار خیالاتش را رها کرده است و زندگی را
برای خود تصور می‌کند و آرزوی آن را می‌نماید...

مردم در این باره متفاوت می‌باشند، بعضی از آنها نهایت
چیزی را آرزو می‌کنند و وقتی به آن می‌رسند، چیزی غیر از
آن را نمی‌خواهند... بعضی از مردم به آن نیز راضی نمی‌شوند
و آرزوی چیز دیگری را می‌نمایند!!

هر دوی آنها در یک چیز مشترک هستند: جستجوی
خوشبختی... و زندگی پاک و گوارا...

در بدست آوردن این آرزو؛ مردم کوشش‌های گوناگونی دارند... هر کدام به دنبال اسبابی است تا توسط آن به هدف خود برسد... ولی آیا این گونه می‌بینی که همگی به این نهایت برسند؟!

جواب آن را در خلال این صفحات خواهی یافت...
مسائلی که حالت گروهی از مردم را روشن می‌کند؛ فهم آنها درباره‌ی خوشبختی اشتباه است، و به گونه‌ای می‌باشند که هر کدام به دنبال سراپی هستند که می‌پندارند آنجا آب وجود دارد!!

به سوی خوشبختی دروغین می‌شتابند!!

نَفَسِ زَنان!

برادر مسلمانم: این همان خورشیدی است که بر مردم می‌تابد و همراه نورافشانی آن مردم را می‌بینی که برای زندگی بیرون می‌آیند؛ هر کدام از آنها روزی را در تخیل خود می‌-

آورد که در آن زندگی خواهد نمود...

ولی ما را همراه گروهی از مردم رها کن؛ نفس زنان به دنبال زیاد کردن می‌باشند... زیاد کردن هر چیزی!

مفهوم زیاد شدن برای آنها حد معینی ندارد و برای هدایت یافتن به سوی دین و عقل نمی‌روند...

ولی هدایت خود را از هوای نفس و شهوت آن می‌گیرند!

آنها به دنبال خوشبختی پستی، کوشش می‌نمایند!!

﴿أَلْهَاكُمْ التَّكَاثُرُ * حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ * كَلَّا سَوْفَ

تَعْلَمُونَ * ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ [التكاثر: ۱-۴] (زیاد کردن

شما را گمراه نمود * تا آن که به گورستان رسیدید * چه

بسا خواهید دانست * سپس چه بسا خواهید دانست).

وقتی مرگ می‌رسد، عاشقان زیاد شدن، به درک این

مطلب می‌رسند که آنها فریب خورده بودند!

ابن قیم گفته است: «التكاثر: آن است که شخصی در

طلب چیزی باشد که آن از دیگران بیشتر داشته باشد». گفته

است: «این امر نکوهش شده است، مگر در چیزی که باعث تقرب به الله ﷻ می شود».

برادر مسلمانم: دوست داشتن زیاد شدن؛ بیماری است که عده‌ی زیادی به آن مبتلا شده‌اند؛ تا آنجا که نفس زنان به دنبال چیزی هستند که آنها را به زیاد شدن و تکاثر نزدیک می‌کند!

این پیامبر ﷺ است که صحابه‌اش را از این بیماری خطرناک بر حذر داشته است...

رسول الله ﷺ فرموده است: «ما أخشى عليكم الفقر، ولكن أخشى عليكم التكاثر...» (برای شما از فقر نمی‌ترسم، ولی از این می‌ترسم که در مال دنیا از یکدیگر سبقت بگیرید...) [رواه أحمد، وابن حبان، والحاكم / صحيح الترغيب للألبانی: ۳۲۵۶].

برادر مسلمانم: حال بسیاری از آن نفس‌زندگان که به دنبال هر چیز درخشانی می‌روند، نزد تو پنهان نمی‌باشد؛ در طمع آن هستند که در آن چیزی را بیابند تا در لذات دنیای

فانی از آنها پذیرایی کند!

هر کدام از آنها دوست دارد که تمامی دینارها در جیب او باشد!

وقتی خانه‌ای می‌سازد، دوست دارد که به ابرها برسد!
وقتی لباسی را می‌پوشد، آرزو می‌کند که آن لباس به هیچ کس نرسد!

وقتی سوار بر ماشینی می‌شود؛ می‌خواهد آن گران‌قیمت‌ترین ماشین باشد... و مشهورترین مدل را داشته باشد!

اگر دست او به تمامی آنها نرسد؛ در خیال خود به دور دست سفر می‌کند؛ در عالم خواب سیر می‌کند... و این گونه می‌پندارد که خوشبختی او کامل نمی‌شود، مگر توسط آن!

این همان خوشبختی دروغین است! امری که چنین افرادی نفس زنان به دنبال آن هستند... ای کسانی که در حال نفس زدن هستید... بایستید و پند بگیرید! پیامبر ﷺ شما را اهل

حرص و آز، توصیف نموده است.

رسول الله ﷺ می‌فرماید: «ما ذنبان جائعان أرسلا في غنم، بأفسد لها من حرص المرء على المال والشرف لدينه!» (برای دین شخص، چیزی خطرناکتر از دو گرگ گرسنه‌ای که به سوی گوسفندان می‌روند، نمی‌باشد، مگر حرص بودن شخص بر مال و بزرگداشت) [رواه الترمذی وابن حبان / صحیح الترغیب للآلبانی: ۳۲۵۰].

به دنبال دنیا نفس زنان نرو [زیرا] آن باقی نمی‌ماند... اگر تو به چیزی از آن دست یابی؛ به سعادت دروغین دست یافته‌ای... ولی بر توست که به دنبال خوشبختی حقیقی باشی: (اطاعت از الله تعالی و لذت بردن از مناجات با وی تبارک و تعالی).

بر توست... ای کسی که مال کسب می‌کنی!

برادر مسلمانم: خوشبختی بعضی از مردم، در جمع کردن مال و گنج می‌باشد... دیدن دیناری توسط وی برای او شیرین‌تر از دیدن بالاترین عزیز است... و شنیدن صدای درهمی برای او لذت بخش‌تر از شنیدن آیات کتاب با عزت می‌باشد!

او را این گونه می‌بینی که عمرش را در جمع کردن مال و زیاد نمودن آن می‌نماید... اگر مقدار کمی از آن را از دست دهد به مانند آن است که جانش از بدنش خارج شده است! ولی چه کسی بی‌اعتنا تر و زاهدتر از او در جمع نمودن نیکی‌ها است... او این امر را نیکو نمی‌بیند، حتی اگر به اندازه-ای بزرگ پلیدی به او برسد!

ای کسی که مشغول بازی هستی! بدان که دنیا تو را مست نموده است... و قفل محکمی بر قلب تو زده است! مال فتنه و آزمایش است... جمع کننده‌ی آن از شرّ آن

در امان نمی ماند؛ مگر آن که درباره ی آن از الله تعالی تقوا
پیشه کند....

رسول الله ﷺ فرموده است: «إِنَّ لِكُلِّ أُمَّةٍ فِتْنَةً، وَفِتْنَةُ أُمَّتِي
الْمَالُ» (برای هر امتی فتنه ای وجود دارد و فتنه ی امت من
مال است) [رواه الترمذی، وابن حبان، والحاكم / صحيح
الترغیب للألبانی: ۳۲۵۳].

ابن مسعود رضی الله عنه به مردم چیزهایی را عطا می نمود، مردی
آمد و به او هزار درهم عطا نمود، سپس آن مرد گفت: این را
بگیر! من از رسول الله ﷺ شنیده ام که فرمود: «إِنَّمَا أَهْلَكَ مِنْ
قَبْلِكَمُ الدِّينَارُ وَالدرهم، وَهُمَا مُهْلِكَاكُمْ» (افراد قبل از شما
فقط با دینار و درهم هلاک شدند و آن دو هلاک کننده ی شما
می باشند) [رواه البزار / صحيح الترغیب: ۳۲۵۸].

ای کسی که جمع کردن مال تو را به بازی مشغول داشته
است! مپندار که تو توسط آن خوشبخت می شوی... چه بسیار
افرادی بوده اند که مال را برای دیگران جمع نموده اند! چه

بسیار افرادی بوده‌اند که مال را جمع نموده‌اند و فقط آن را
برای دیگران ذخیره نموده‌اند!

آیا مرگ و رسوایی آن را فراموش کرده‌ای؟! یا آیا قبر و
سختی‌هایش را فراموش نموده‌ای؟!

روزی را یاد کن که اهل تو، تو را رها می‌کنند... و ارث
تو را بین خودشان تقسیم می‌کنند!

وقتی را یادآور شو که تو را تنها در قبرت می‌گذارند...
در حالی که نه مالی برای تو می‌ماند و نه خانواده‌ای!

لذتها از بین می‌رود... و حسرت‌ها باقی می‌ماند!

مال را برای کسی غیر از خودت قرار می‌دهی و او به
آسانی آن را بدست می‌آورد... گوارای وجودش... و حساب و
کتاب آن و حسرت‌های آن نزد تو باقی می‌ماند!

اگر خردمند باشی؛ می‌دانی که دوراندیشی این است که
قبل از مشکل چاره اندیشی نمایی... خانه‌ات را باید آماده
کنی، چیزی در آن خوشبختی ایجاد نمی‌کند، مگر عمل صالح!

عبدالله بن شخیر رضی الله عنه گفته است: نزد پیامبر صلی الله علیه و آله رفتم در حالی که او قرائت می فرمود: ﴿الْهَآكُمُ التَّكَاثُرُ﴾ (زیاده خواهی شما را دچار غفلت کرد) فرمود: «يقول ابن آدم: مالي مالي! وهل لك يا ابن آدم من مالک إلا ما أكلت فأفئيت، أو لبست فأبليت، أو تصدقت فأمضيت؟!» (فرزند آدم می گوید: مالم مالم! ای فرزند آدم آیا مال تو جز این می باشد که آن را بخوری و فنا شود یا آن را بپوشی و آن کهنه شود یا آن که آن را صدقه بدهی و باقی بماند).

رسول الله صلی الله علیه و آله فرموده است: «يتبع الميت ثلاثة، فيرجع اثنان، ويبقى معه واحد: يتبعه أهله وماله وعمله، وفيرجع أهله وماله، ويبقى عمله!» (سه چیز به دنبال جنازه می روند و دو عدد از آنها بر می گردند و یکی همراه او باقی می ماند: خانواده اش و مالش و عملش به دنبال او می روند و خانواده اش و مالش باز می گردند و عمل او باقی می ماند) [رواه البخاری (بخارایی) و مسلم].

ای کسی که مال جمع می‌کنی! آیا می‌دانی خوشبختی
حقیقی کجاست؟!

سعادت حقیقی تو این است که قبل از مشکل چاره
اندیشی کنی... و در راه خیر کوشش نمایی...

اما خوشبختی دروغین تو: عمر خودت را در جمع
نمودن و گنج کردن مالت فنا کنی؛ و آن را به ضعیف و نادار
ندهی... و از انفاق نمودن آن در کارهای خیر خودداری
نمایی!

ای کسی که غافل هستی، بیدار شو! اگر تو از اهل
خوشبختی دروغین باشی؛ تو به دنبال آرزوهایی هستی که به
مانند سراب هستند!

عاقل برای روزی کاری را انجام می‌دهد که خوشبختی
آن بزرگتر است... و خود را منحصر به سرزمین فریب
خوردن، نمی‌گرداند...

ثروت دروغین!

برادر مسلمانم: عده‌ی زیادی می‌پندارند که بی‌نیازی، همان صاحب مال زیاد شدن، می‌باشد... بلکه آن ثروتمندی است...

ولی! آیا این بی‌نیازی حقیقی است؟!
آیا شده است که روزی از خودت بپرسی: آیا ثروتمند شدن، بی‌نیازی حقیقی است؟!
مال قلب عده‌ی بسیاری از مردم را در پرده قرار داده است؛ تا آنجا که یکی از آنها، اگر مالش کم شود، خودش را در زمره‌ی افراد بدبخت قرار می‌دهد!
آنان بیچارگان هستند! ثروت حقیقی را از دست داده‌اند؛ تا آنجا که اثری از مال برای آنها باقی نمانده است...

پیامبر ﷺ فرموده است: «لَيْسَ الْغِنَى عَنْ كَثْرَةِ الْعَرَضِ، وَلَكِنْ الْغِنَى عَنْ النَّفْسِ» (بی‌نیازی به زیاد بودن مال نمی‌باشد، بلکه بی‌نیازی، قناعت نفس است) [رواه البخاری (بخارایی) و

مسلم].

ای کسی که از سبب‌های خوشبختی غافل هستی! این همان ثروتمندی حقیقی است...

اما ثروت دینار و درهم؛ همان ثروتی دروغین است! کسی که الله تعالی بی‌نیازی او را در قلبش قرار دهد؛ به مانند آن است که تمامی دنیا را به او داده باشند! زیرا او گنجی را برای خود جمع نموده است که او را از بی‌نیازترین ثروتمندان قرار داده است!

آیا می‌دانی آن گنج چیست؟! آن همان «قناعت» است، گنجی که با ارزش‌تر از طلاهای خالص است... از مروارید در صدف، نفیس‌تر است! به یکی از حکیمان گفته شد: ثروت در چیست؟ گفت: کوچک کردن آرزو و راضی بودن به آنچه برای تو کافی است.

برادر مسلمانم: اگر قناعت داشته باشی، ثروتمندترین

ثروتمندان خواهی بود... و خوشبخت‌ترین خوشبختان... و تو بدون آن فقیر و نیازمند... و بدبخت هستی... حتی اگر قنطارهایی از طلا و نقره داشته باشی!

حکیم بن حزام رضی الله عنه گفته است: از رسول الله صلی الله علیه و آله [مالی] درخواست نمودم و به من عطا کرد، سپس درخواستی دیگر نمودم و او به من عطا کرد، سپس درخواستی دیگر نمودم و او به من عطا نمود، سپس فرمود: «یا حکیم إِنَّ هَذَا الْمَالَ خَضْرَاءٌ حُلُوةٌ، فَمَنْ أَخَذَهُ بِسَخَاوَةِ نَفْسٍ بُورِكَ لَهُ فِيهِ، وَمَنْ أَخَذَهُ بِإِشْرَافِ نَفْسٍ لَمْ يُبَارَكْ لَهُ فِيهِ، كَالَّذِي يَأْكُلُ وَلَا يَشْبَعُ...» (ای حکیم! این مال به مانند زراعتی شیرین است، کسی که آن را با سخاوت بگیرد، برای او در آن برکت داده می‌شود و کسی که آن را با قدرت دادن به نفس بگیرد، برکتی در آن برای او وجود نخواهد داشت، به مانند کسی که می‌خورد و سیر نمی‌شود...) [رواه البخاری (بخارایی) و مسلم].

ای کسی که مشتاق [دنیا] هستی، بی‌نیازی را بیاموز؛ تو

با ثروتمند شدن، مالک خوشبختی نمی شوی! خوشبختی
حقیقی با قناعت ایجاد می شود!

محمد بن واسع رحمه الله نان خشک را با آب خیس
می نمود و آن را می خورد و می گفت: «کسی که به این قناعت
کند، هرگز محتاج کسی نمی شود».

برادر مسلمانم: آنان مردانی حقیقی بودند! معنای
خوشبختی حقیقی را شناخته بودند... دنیا با برقه‌های دروغین
آن، آنان را فریب نمی داد... بی نیازترین بی نیازها بودند در
حالی که مالی نداشتند!

ای فرد عاقل، این راه را بشناس... تو را برحذر می دارم
که از فریب خوردگان این سراب دروغین نباشی!

به کسی که خوشبختی را در انجام دادن امور مرام می داند!
برادر مسلمانم: الله تعالی انسان را از دیگر موجودات با
دادن عقل جدا نموده است و پیامبران علیهم الصلاة والسلام را

برای زیاد کردن هدایت و روشنی فرستاده است...

اگر به آنچه که پیامبران علیهم الصلاة والسلام برای آن آمده‌اند، عمل صورت نگیرد، هرگز انسان آن زندگی را نمی‌یابد که الله تعالی توسط دینش آن را باعث گرمی داشت انسان قرار داده است... بلکه زندگی آشفته و همراه با وحشیگری خواهد داشت!

این حالت بسیاری از افراد است که به دنبال خوشبختی می‌باشند و از هدایت دین با حکمت دور هستند!

برادر مسلمانم: چه چیزی زشت‌تر از آن است که انسان به مانند چهارپایان زندگی کند... و جدای از آنها در سیر کردن شهوتش نباشد!

کسی که شهوت‌ها او را اسیر کند و با بندهای آن به زنجیر کشیده شده باشد، او را نمی‌بینی مگر با بصیرتی کور... و بی‌راهه رفتنی با انجام دادن اعمال حرام!

این در حالی است که عده‌ی زیادی از آنها می‌پندارند که

خوشبختی آنها در نفس زنان به دنبال شهوت‌ها رفتن می‌باشد!
رسول الله ﷺ فرموده است: «إِنْ مِمَّا أَحْسَى عَلَيْكُمْ بَعْدِي؛
بطونکم، وفروجکم، ومضلات الأهواء» (از آنچه که بعد از
خودم برای شما می‌ترسم، [قرار گرفتن] شکمهایتان و
شرمگاهتان [در حرام] و گمراه شدن [شما] از روی هوای
نفس است) [رواه ابن ابی عاصم و غیره/ تخريج کتاب السنة
للألبانی: ۱۴].

ای کسی که در شهوت‌ها اسراف می‌کنی... و ای کسی که
لحظات عمرت را در انجام حرام ضایع می‌کنی! عمری که در
حرام واقع شود، کوتاه است... و مجازات آن طولانی می‌باشد!
رسول الله ﷺ فرموده است: «الدنيا حُلوة خضرة، فمن
أخذها بحقه بورک له فيها، وربّ متخوِّضٍ فيما اشتَهت نفسه
ليس له يوم القيامة إلاّ النَّارُ!» (دنیا شیرینی سرسبزی است،
کسی که به حق آن، آن را بگیرد به او در آن برکت داده می-
شود و کسی که در آنچه که نفس او هوس آن را می‌کند،

غوطه‌ور شود، برای او در روز قیامت جز آتش جهنم نمی‌باشد! [رواه الطبرانی / صحیح الترغیب: ۳۲۱۹].

ای کسی که در جستجوی خوشی و خوشبختی هستی! بدان که خوشبختی در جام شرابی نیست که آن را می‌نوشی... و غوغایی نیست که در شبی قرمز آن را برپا می‌داری... و صدای سازی نیست که آن را می‌شنوی... و مال حرامی نیست که آن را می‌خوری...

تمامی آنها خوشبختی دروغین هستند!

ابوهریره رضی الله عنه گفته است: «کسی که زنا کند یا شراب بنوشد، الله [تعالی] ایمان را از او جدا می‌کند، همان گونه که لباس انسان از سرش بیرون می‌آید».

عده‌ی زیادی از آن فریب خوردگان؛ ضایع شدگانی در آتش شهوتها هستند و این در حالی است که می‌پندارند در نعمت و خوشبختی می‌باشند!

مخصوصاً! جوانان آنها؛ کسانی که قدرت جوانی و

حرارت آن، آنها را فریب داده است... اگر به کسی از آنها پند داده شود، برای گمراهی خود دلیل می‌آورد، به این که او جوان است و از حقوق او این است که از جوانی خود بهره‌مند شود! این گونه می‌پندارد که چون او جوان است، می‌تواند هر کاری که دلش بخواهد را انجام دهد!

این فهمی بیمار گونه است؛ همان امری که عده‌ی زیادی از جوانان در مداومت دادن به آن، به بی‌نظمی و زندگی لا ابالی گرفتار شده‌اند!

آن نگویند بختان در اثر آن چه استفاده‌ای می‌برند؟! نتیجه‌ی آن فقط از بین رفتن اخلاق و بیماری‌های زمانه و بزرگترین آنها دور شدن از الله تعالی می‌باشد!

این ماحصلی است که کسانی که ساعات عمر خود را در حرام ضایع می‌کنند، حاصل کار آنها می‌شود؛ دلیلی برای خود ندارند، مگر خوشبختی دروغین!

آن افرادی که در غفلت به سر می‌برند، فراموش کرده‌اند

که خوشبختی در انجام کار حرام نمی‌باشد!
ای فرد غافل! چه وقتی خوشبختی باعث می‌شود که
کسی که دارای آن است در بیماری و غم فرو رود؟!
ولی بر توست که به دنبال خوشبختی حقیقی باشی... و
خوشبختی دروغین را رها سازی!

دنیا ممل فو شبمفتی دروغین است!

برادر مسلمانم: تمامی آن کسانی که با برق خوشبختی
دروغین فریب خورده‌اند؛ فقط دنیای فانی با زیورات
دروغین خود، آنها را فریب داده است!

قال الله تعالى: ﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ وِزِينَةٌ
وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاتُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ
الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ
عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا
مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾ [الحديد: ۲۰] (بدانید زندگی دنیوی فقط بازی و

سرگرمی و آرایش نمودن و فخر فروشی بین شماست و [همچنین] زیاده طلبی در مالها و فرزندان است. مانند بارانی است که گیاهان آن کشاورزان را به شگفت می آورد، سپس خشک می شود و آن را زرد می بینی، و بعد از آن هیزمی می گردد و در آخرت عذاب شدیدی و [همچنین] آمرزشی از طرف الله [تعالی] و رضایتمندی [وی] وجود دارد و زندگی دنیوی چیزی نیست جز کالای فریب).

برادر مسلمانم: این همان واقعیت دنیا است؛ مثالی که الله تبارک و تعالی آن را بیان فرمود است... و آن شامل تمامی نعمتهای دنیا می باشد!

آیا اهل غفلت متوجهی این مثال می شوند؟! کسی که دنیا و گشت و گذار اهل آن را در آن و دوست داشتن دروغین آن را بشناسد، یقین می یابد که خوشبختی حقیقی در آن وجود ندارد! دنیا فقط سرزمین عمل است و پلی است برای رفتن به سرزمین باقی... و نعمتهای دائمی...

کسانی در دنیا حقیقتاً خوشبخت می‌شوند که به دنبال سبب‌هایی باشند که سعادت دائمی آنها را در روز قیامت تضمین می‌کند... همان گونه که با این اسباب در دنیا خوشبخت می‌شوند؛ توسط آن در فردای [قیامت] نیز خوشبخت می‌شوند...

برادر مسلمانم:

خوشبختی دروغین، همان برق فریبنده است؛ که از زیورآلات دنیای فانی می‌باشد؛ شامل دوست داشتن جمع کردن مال، دوست داشتن ثروت و چشم و هم چشمی و مصرف کردن شهوت در حرام و نافرمانی کردن از امرهای الله تعالی می‌باشد... انجام دادن هر کدام از آنها باعث بدست آمدن آن خوشبختی خیالی می‌شود!

ولی خوشبخت حقیقی کسی است که الله تعالی به او توفیق دهد و مشغول خدمت به مولای تبارک و تعالی خود شود... و خود را برای روز رفتن آماده کند...

این کسی است که حقیقتاً خوشبخت می باشد... و اما نوع
اول همان بدبختی است... و صاحب آن دارای خوشبختی
دروغین می باشد!!

والحمد لله تعالى.. و الصلاة والسلام على النبي محمد و
آله و الأصحاب...

* * * *